

som nydende medlemmer og bliver stående som sådanne, så længe de opfylder betingelserne derfor.

Til folkeforsikringslovens § 39.

Den tilsikrede invaliderente og folkepension udredes fra 1. april 1955 — uanset opholdsstedet — med følgende grundbeløb, jfr. § 41 (se nedenfor) samt prisreguleringsbestemmelserne i § 85:

Til ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at få invaliderente og folkepension	4 440 kr.
Til ægtepar, når kun den ene af ægtefællerne opfylder betingelserne	3 700 -
Til enlige personer	2 960 -

De pr. 1. april 1955 fastsatte grundbeløb for invaliderente og folkepension forhøjes derefter pr. 1. april 1956, pr. 1. april 1957, pr. 1. april 1958 og pr. 1. april 1959 til følgende grundbeløb:

	Pr. $\frac{1}{4}$ 1956 Kr.	Pr. $\frac{1}{4}$ 1957 Kr.	Pr. $\frac{1}{4}$ 1958 Kr.	Pr. $\frac{1}{4}$ 1959 Kr.
Ægtepar	4 740	5 040	5 340	5 640
Ægtepar, hvor kun den ene af ægtefællerne opfylder betingelserne	3 950	4 200	4 450	4 700
Enlige	3 160	3 360	3 560	3 760

jfr. dog §§ 41 og 85 samt en i lovforslaget optaget bestemmelse om lovens revision (se nedenfor).

Ved den yngste ægtefælles opnåelse af henholdsvis 65 og 60 års alderen drager administrationen for invaliderente og folkepension omsorg for, at den ægteparret tilkommende rente eller pension fastsættes efter de regler, der gælder for ægtepar, når begge er rente- eller pensionsberettigede.

Til folkeforsikringslovens § 40.

Invalider oppebærer udover den i § 39 fastsatte rente et tillæg for invaliditet på 552 kr. årlig.

Yderligere kan der under de samme forudsætninger som